

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА,

N^o

92.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 16-го Ноября — 1837 — Wilno. Wtorek. 16-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Ноября.

Изъ Москвы сообщаютъ:

Шествіе Ихъ Императорскихъ Величествъ въ Успенскій Соборъ, 27-го Октября, въ 12-ть часовъ утра.

Государь Императоръ, по выходѣ изъ Малаго Дворца, въ которомъ изволилъ остановиться, отправился пѣшкомъ, въ сопровождении Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Наслѣдника и придворныхъ особы. За Его Величествомъ, въ великолѣпной каретѣ,ѣхала, шагомъ, Государыня Императрица, съ Ихъ Императорскими Высочествами Великимъ Княземъ КОНСТАНТИНОМЪ НИКОЛАЕВЧЕМЪ и Великою Княжною МАРИЕЮ НИКОЛАЕВНОЮ. За Ея Величествомъ єхала также въ каретѣ Ея Императорское Высочество Великая Княгиня ЕЛЕНА ПАВЛОВНА, съ Ихъ Императорскими Высочествами Великими Княжнами ОЛЬГОЮ и АЛЕКСАНДРОЮ НИКОЛАЕВНАМИ, а сзади єхали Штатсь-Дамы и Фрейлины.

При появлениі Государя Императора, многочисленные массы народа, окружавши Дворецъ и съ нетерпѣнiemъ жаждавши увидѣть Царя своего, въ вождѣвномъ здравіи возвратившагося изъ дальняго путешествія, встрѣтили Его громогласнымъ ура. Искренняя радость одушевила всѣхъ и просияла на лицахъ.

Шествіе Государя Императора до дверей храма было замедлено народомъ, который во множествѣ тѣснился на площади.

Въ Успенскомъ Соборѣ Ихъ Императорскія Величества встрѣчены Преосвященнымъ Митрополитомъ Филаретомъ, привѣтствовавшимъ Высокихъ Особъ краткою, исполненою силы и чувства, слѣдующею рѣчью:

„Благочестивѣшій Государь!

Слава Богу! Ты возвращаешься. Ты перешелъ горы, и горы отняли отъ нашихъ сердецъ, озабоченныхъ трудностями Твоихъ исполинскихъ путей по землямъ и морямъ Твой исполнинской Державы.

Но конецъ заботливымъ помысламъ. Осталось съ удивленiemъ радоваться.

Продолжая и усовершшая начатое Преобразователемъ Россіи,— давно ли, подобно ему, Ты стоялъ на брегѣ Невы, и подъ собственными глазами Твоими созданный корабль, Собственныемъ мановенiemъ устремлялъ въ воды западныхъ морей? И уже Ты приходишь къ намъ изъ того восточного края, где дальнovidный ПЕТРЪ едва успѣлъ поставить стопу ноги, и где Ты твердо и обширно владычествуешь.

А между-тѣмъ— тамъ— твердыни, которыми Ты ограждаешь нашу безопасность, становились еще тверже подъ Твоими стопами. Тамъ— горы, освященные Апостоломъ Россіи, смирялись подъ Твоими колѣнопреклоненіями предъ древнею святынею. Тамъ— поля Вознесенскія содрагались, тамъ— волны Черноморскія трепетали отъ Твоихъ громовъ мирныхъ, но сильныхъ, какъ бранные,— мирныхъ, но тѣмъ не

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 9-go Listopada.

Donoszä z Moskwy:

Іscie NAYJAŚNIEYSZYCH CESARSTWA Ich Mośc do SOBORU Wniebowzięcia dnia 27-go PAŹDZIERNIKA, o GODZINIE DWÓNASTEY POŁUDNIOWEY.

Gesarz Jego Mośc, po wyjściu z małego pałacu, w którym raczył stanąć, udał się piechotą w towarzystwie Jego CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘDZIA NASTĘPCY i osob dworu. Za NAYJAŚNIEYSZYM PANEM we spaniały karecie, jechała, powoli, CESARZOWA JEY Mośc, z ICH CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI WIELKIM XIĘDZIEM KONSTANTYMI NIKOŁAJEWCZEM i WIELKĄ XIĘDZIŃCZĄ MARYĄ NIKOŁAJEWNĄ. Za NAYJAŚNIEJSZĄ PANIĄ jechała, także w karecie, JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA XIĘDZNA HELENA PAWEŁOWNA, z ICH CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI WIELKIMI XIĘDZIŃCZAMI OLGĄ i ALEXANDRĄ NIKOŁAJEWNAMI, a z tytułu jechały Damy Stanu i Freyliny.

Za ukazaniem się CESARZA Jego Mości, liczne tłumy ludu, pałac otaczające i z niecierpliwością pragnące ujrzeć swego MONARCHĘ, w pożądaniu zdrowiu powróconego z dalekiej podrózy, powitały Go grzmącą im uro. Prawdziwa radość ożywiła wszystkich i zasiała na twarzach.

Iscie CESARZA Jego Mości do drzwi świątyni było strzymywane przez lud, tłumnie cisnący się na placu.

W Soborze Wniebowzięcia NAYJAŚNIEYSI CESARSTWO ICH Mośc spotkani byli przez Nayprzewielebniejszego Metropolite Filareta, który Nayjaśniesze Osoby powitał krótką, pełną mocy i czucia, przemową następującą:

„Prawowierni MONARCHO!

Chwała Bogu! Ty powracaś. Przeszedłeś góry, i góry odjęłeś od serc naszych, sfrasowanych trudnościami olbrzymich Twych podróży po krajach i morzach olbrzymiego Twojego Mocarstwa.

Alić koniec myślom frasobliwym. Pozostało tylko radować się z podziwieniem.

Wykonywając i udoskonalaając zaczęte dzieło Przewtoryzyciela Rossyi,—azaliż dawno jak on, stałeś na brzegu Newy, i pod Własnym Twem okiem zbudowany okręt, Własną woli kierowałeś ku wodom morz zachodnich? I oto już przychodzisz ku nam z tego kraju wschodniego, gdzie PIOTR przenikający wszystko zaledwo mógł postawić stopę, a gdzie Ty niewzruszenie i obszernie panujesz.

A tym czasem— tam— twierdze, którymi nasze bezpieczeństwo zasłaniasz, stawały się jeszcze mocniejsze pod Twemi stopami. Tam— góry, uświecone przez Apostoła Rossyi, upokarzały się pod Twemi kolanami przed starożytną świątynią. Tam się zatrzasły pola Woźnieska, tam— zadrżały bałwanym morza Czarnego od Twych gromów pokoju, ale silnych, jak w bitwach,— pokoju, ale nie mnies zwycięzkich: gdyż Twojem, prze-

менѣе побѣдоносныхъ; ибо Твоимъ предусмотрительно благоустроеннымъ воинствомъ и среди мира Ты непрестанно побѣждаешь и низлагаешь, если не враговъ, то самый духъ вражды и тревоги, который привыкъ было колебать Европу.

Благочестивѣйшій Государь! подвиги не утомляютъ Тебя. Но если, по слову Премудраго, времѧ всякой веци, а слѣдственно должно быть и вкоторое время и покою: то прїди, много ради насъ подвигающемуса Духу Твоему дай опочить — на нашихъ сердцахъ.

Благословеніе же Господне, которое одно даетъ и утверждаетъ истинный миръ и покой, да почиваетъ выну на Тебѣ, и на Твоемъ Августѣйшемъ Семействѣ, и на Твой Россіи."

Отслушавъ молебствіе и приложась къ образамъ и мощамъ Святыхъ Угодниковъ, Ихъ Императорскія Величества съ Августѣйшею Фамиліею изволили пройти по Красному Крыльцу и въ Грановитую Палату, а оттуда во Дворецъ; послѣ чего Государь Императоръ, Государыня Императрица и Великія Княжны осматривали вновь отදѣленные терема.

Изъ Большаго Дворца Государыня Императрица, съ Ихъ Высочествами Великими Княжнами, отправилась въ каретѣ въ Малый Дворецъ; а Государь Императоръ, съ Ихъ Высочествами Великими Князьями Наслѣдникомъ и КОНСТАНТИНОМЪ НИКОЛАЕВИЧЕМЪ, присутствовалъ у развода отъ Бѣлевскаго Егерскаго полка, которымъ былъ весьма доволенъ.

Послѣ развода Государь Императоръ, въ сопровожденіи Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Наслѣдника, изволилъ ѻздѣть на поклоненіе Чудотворному образу Иверской Божіей Матери. (M. B.)

— Изъ Екатеринослава пишутъ, отъ 13-го Октября: „6-го Октября, въ пять часовъ по полудни, городъ Екатеринославъ осчастливленъ былъ прибытіемъ Ея Величества Государыни Императрицы съ Ея Императорскимъ Высочетвомъ Великою Княжною МАРИЕЮ НИКОЛАЕВНОЮ. При колокольномъ звонѣ, возвѣтившемъ объ этомъ радостномъ событии, улицы мгновенно покрылись несмѣтною толпою народа, горѣвшаго однимъ желаніемъ увидѣть обожаемую Царицу Россіи.

Ея Императорское Величество и Ея Высочество Великая Княжна изволили направить путь свой прямо къ каѳедральному Преображенскому Собору. У самого подъѣзда имѣли счастіе встрѣтить Государыню Императрицу и Августѣйшую Дочь Ея состоящей въ должности Гражданскаго Губернатора, Дѣйствительный Статскій Советникъ Пеутлингъ, съ военными и гражданскими чинами, и Губернскій Предводитель съ Уѣздными Предводителями и дворянствомъ; а при входѣ въ соборъ — Преосвященный Анастасій, Епискомъ Екатеринославскій и Таганрогскій, съ прочимъ духовенствомъ. Ея Императорское Величество и Ея Высочество, отслушавъ молитвословіе и многолѣтіе всему Августѣйшему Дому, изволили прикладываться къ святымъ иконамъ и разсматривать достойные вниманій предметы изъ архіерейской ризницы.

Принявъ отъ архипастыря благословеніе иконою Преображенія Господня, Государыня Императрица, съ Великою Княжною, изволила прибыть изъ собора во дворецъ, осчастливленный, за нѣсколько дней предъ тѣмъ, пребываніемъ Государа Наслѣдника. Здѣсь Ея Величество удостоила принять отъ Гражданскаго Губернатора всеподданѣйшій рапортъ о благосостояніи губерніи и, вышедшіи вмѣстѣ съ Ея Высочествомъ на балконъ, Всемилостивѣйше привѣтствовала толпившійся подъ дома народъ всѣхъ словій, выражавшій свою любовь и радость громогласными ура.

По краткомъ отѣхѣ, въ восемь часовъ вечера, Ея Императорское Величество и Ея Высочество изволили принимать бывшихъ въ Екатеринославѣ Генераловъ, Штабъ и Оберъ-Офицеровъ военнаго вѣдомства, Губернскаго Предводителя съ наличными дворянами, чиновниками и дамами. Къ ужинному столу имѣли счастіе быть приглашенными: Генераль отъ Инфантеріи Инзовъ, Генераль-Адъютантъ Графъ Ностицъ съ супругою, Гражданскій Губернаторъ съ супругою и Полковница Струкова. Городъ былъ иллюминованъ.

На другой день, 7-го Октября, въ восемь часовъ утра, Ея Величество Государыня Императрица, удостоивъ принять отъ купечества и Ерейского общества хлѣбъ-солъ, изволила, вмѣстѣ съ Великою Княжною МАРИЕЮ НИКОЛАЕВНОЮ, въ сопровождении Г-на Министра Императорскаго Двора Князя Волконскаго, отправиться въ дальнѣйшій путь на городъ Харьковъ.

zornie urządzonemъ rycerstwemъ i sрзодъ pokoju nieustannie zwycięzasz i tlmisz, jezeli nie wrogów, to sam duch nieprzyjacielswa i trwogi, który zwykli wstrząsać Europe.

Prawowierny MONARCHO! wielkie dzieła nie mordują CIEBIE. Ale jezeli, podlug słów Salomona, czas jest wszelkieszy rzeczy, a zatem przez czas pewny powinen bydż i pokój: tedy przyydz, wiele dla nas czuwajacemu duchowi Twojemu day odpocząć — w sercach naszych.

A Błogosławieństwo Pańskie, które samo tylko daje i twierdzi prawdziwy pokój, niech zawsze spoczywa na Towie, na Nayjaśniejszej TWY Rodzinie, i na TWY Rossyi."

Po wysłuchaniu modłów i oddawshy czeſc obrazom i relikwiom Swietych Pańskich, NAYJAŚNIEJSI CESARSTWO Ich Mośc z Nayjaśniejszą Familią raczyli przeysdż przez czerwony ganek do sali graniastey, a z tamtad do pałacu; po czem CESARZ JEGO Mośc, CESARZOWA JEGO Mośc i WIELKIE XIĘŻNICZKI raczyli oglądac nowo ukończony belweder.

Z Wielkiego Pałacu CESARZOWA JEGO Mośc z Ich WYSOKOŚCIAMI WIELKIMI XIĘŻNICZKAMI, udała się w karcie do Małego Pałacu; a CESARZ JEGO Mośc z Ich WYSOKOŚCIAMI WIELKIMI XIĘŻETAMI NASTĘPCĄ i KONSTANTYM NIKOŁAJEWICZEM, był obecnym na paradzie zmiany straży Bielewskiego pułku strzelców, z który był bardzo zadowolony.

Po zmianie straży CESARZ JEGO Mośc, w towarzystwie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA NASTĘPCY, raczył jeździć na oddanie czci słyńcemu cudami obrazowi Nayświetszey Bogarodzicy Iwerskiej.

(G. M.)

— Z Ekaterinosławia, pod dniem 13-m Października donoszą: Dnia 6-go Października, o godzinie piątej z południa, miasto Ekaterinosław było uszczęśliwione przybyciem NATJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEGO Mości z JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚCIĄ WIELKĄ XIĘŻNICZKĄ MARYĄ NIKOŁAJEVNA. Przy odgłosie dzwonów, który uwiadomił o tem radośnym wypadku, woka mgnieniu ulice okryły się niezliczonym tłumem ludu, pafającym jedną żadzą ujrzeć ubózwaną Monarchinię Rossyi.

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEGO Mośc i JEGO WYSOKOŚCI WIELKA XIĘŻNICZKA raczyły skierować swą drogę prosto do Katedralnego Soboru Przemienienia Pańskiego. Usamego zajazdu mieli szczęście spotkać CESARZOWĄ JEGO Mośc i NAYJAŚNIEJSZĄ JEGO GÓRKĘ, zostający w obowiązku Cywilnego Gubernatora, Rzeczywisty Radca Stanu Peutling, z urzędnikami Woyskowemi i Cywilnemi, tużdzież Marszałek Gubernialny z Marszałkami Powiatowemi i Dworzaństwem; a przy wejściu do Soboru — Nayprzewielebniejszy Anastazy, Biskup Ekaterinosławski i Taganrogski, z duchowieństwem. NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEGO Mośc i JEGO WYSOKOŚĆ, po wysłuchaniu modłów i pienia mnogich lat NAYJAŚNIKSZEMU Domowi, raczyły oddać czeſc obrazom Swietych i oglądać gondne uwagi przedmioty zakrystyj Biskupiej.

Przyjawszy błogosławieństwo Arcy-Pasterza obrazem Przemienienia Pańskiego, CESARZOWA JEGO Mośc z WIELKĄ XIĘŻNICZKĄ, raczyła przybydż z Soboru do pałacu, uszczęśliwionego przed kilką dniami, pobytom CESARZEWICZA NASTĘPCY. Tu NAYJAŚNIEJSZA PANI raczyła przyjać od Cywilnego Gubernatora nayuniżnysz report o dobrym stanie Gubernii, a wyszedłszy z JEGO WYSOKOŚCIĄ na balkon, Nayłaskawiey powitała tłumnie zbiegający się przed domem lud wszystkich stanów, wyrażający swą miłość i radość grzmiącemi okrzykami ura!

Po krótkiem wytchnieniu, o ósmey wieczorem, NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEGO Mośc i JEGO WYSOKOŚĆ raczyły przyjmować byłych w Ekaterinosławiu Jenerałów, Sztabs-i Ober-Oficerów wiedzy wojskowej, Gubernialnego Marszałka z obecnymi dworzanami, urzędnikami i damami. Na wieczerzę do stołu mieli szczęście bydż zaproszonymi: Jenerał Piechoty Inzow, Jenerał-Adjudant Hrabia Nostitz z żoną, Gubernator Cywilny z żoną i Półkownikowa Strukowa. Miasto było oświecone.

Nazajutrz, 7-go Października, o ósmey z rana, NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEGO Mośc, udarowawszy przyjęciem od kupców i zgromadzenia żydowskiego chleb-sól, raczyła z WIELKĄ XIĘŻNICZKĄ MARYĄ NIKOŁAJEVNA, w towarzystwie Pana Ministra Dworu CESARSKIEGO, XIĘCIA Wołkońskiego, udadż się w dalszą podróż na miasto Charkow.

Незабвенное для насъ пребываніе Ея Императорскаго Величества въ Екатеринославѣ ознаменовано свойственою Царскому сердцу благотворительностію. Государыня Императрица Всемилостивѣйше пожаловала для бѣдныхъ въ губерніи 8,000 руб.

— 11-го Октября, въ Понедѣльникъ, въ девятомъ часу вечера, Ея Высочество Великая Княгиня ЕЛЕНА ПАВЛОВНА изволила благополучно прибыть въ Екатеринославъ, прямо въ приготовленный для Императорской Фамилии домъ, где имѣли счастіе встрѣтить Ея Высочество состоящей въ должности Гражданского Губернатора, съ Губернскимъ Предводителемъ Дворянства. Вечеромъ городъ былъ иллюминированъ.

12-го Октября, въ 9 часовъ утра, Ея Высочество, изволила принимать у себя Преосвященнаго Анастасія съ почетнѣйшимъ духовенствомъ, военныхъ Штабъ и Оберъ-Офицеровъ, служащихъ гражданскихъ чиновниковъ, дворянъ и дамъ. Купечество и Ерейское общество удостоились поднести Ея Высочеству хлѣбъ-солъ.

Въ 10-мъ часу, Великая Княгиня отслушавъ въ кафедральномъ соборѣ краткое молитвословіе, и приложившись къ святымъ иконамъ, изволила разматривать поставленный подъ церкви памятникъ Императрицы ЕКАТЕРИНѢ II. Ея Высочество удостоила Своимъ посѣщеніемъ губернскую выставку, и оттуда, въ одинадцать часовъ, изволила отправиться въ путь, при многочисленномъ стеченіи народа всѣхъ сословій. (O. B.)

— Ея Императорское Высочество Государыня Великая Княгиня ЕЛЕНА ПАВЛОВНА, 5-го Ноября, благополучно возвратилась въ Столицу изъ путешествія своего въ южныя губерніи.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 11 Октября назначаются: находящійся при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ Командующій Кавказскою Резервною Гренадерскою бригадою Генераль-Лейтенантъ Гессе, состоять по Арміи. Состоящей по Артиллеріи и находящійся въ Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ, Генераль-Майоръ Симборскій 1-й, Командиромъ Кавказской Резервной Гренадерской бригады, съ состояніемъ по Арміи. Адъютантъ Командующаго войсками, на Кавказской линіи въ Черноморіи расположеннымъ, Генераль-Лейтенанта Вельяминова 2-го Лейбъ-Гвардіи Преображенского полка Поручикъ Баронъ Розенъ, Флигель-Адъютантъ къ Его Императорскому Величеству. Опредѣляется въ службу, состоящей при Главноуправляющемъ Гражданской частію и пограничными дѣлами въ Грузіи, Армійской и Кавказской областяхъ, Камеръ-Юнкеръ Двора Его Императорскаго Величества, Титуллярный Советникъ Князь Италійскій Графъ Суворовъ-Рымникій, Лейбъ-Гвардіи въ Егерской полкъ поручикомъ, съ назначеніемъ состоять при Командирѣ Отдѣльного Кавказскаго Корпуса.

— Высочайшее Грамотою, отъ 3 Октября, Командиръ 2-й бригады 3-й Легкой Кавалерійской дивизіи, Генераль-Майоръ Плаутинъ 1-й, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны первой степени.

Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 14-й день минувшаго Октября, въ г. Екатериноградѣ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Анны, въ награду отлично-усердной и ревностной службы, Адъютанты Виленскаго Военнаго Губернатора, Гродненскаго, Бѣлостокскаго и Минскаго Генераль-Губернатора, Генераль-Адъютанта Князя Долгорукова 1-го: Лейбъ-Гвардіи Гродненскаго Гусарскаго полка Ротмистръ Тригони, — второй степени, Императорскою Коронною украсеннаю, и Кавалергардскаго Ея Величества полка Штабъ-Ротмистръ Шадурскій — третьей степени. (P. I.)

— Касательно награжденія Законоучителя Херсонской Гимназіи Священника Федора Кошевскаго, и дьячка Покровской Церкви въ Крѣпости Св. Димитрія, Ивана Иванова, за спасеніе, первымъ, отъ потопленія въ оврагѣ жены Губернскаго Секретаря Чепельскаго съ тремя малолѣтними дѣтьми и кучеромъ, а послѣднимъ, трехъ человѣкъ утопавшихъ въ рѣкѣ Донѣ, представлено было, по установленному порядку, чрезъ Г. Министра Внутреннихъ дѣлъ на разсмотрѣніе Комитета Гг. Министровъ, по Положенію коего, Его Императорское Величество Высоче повелѣть соизволилъ: наградить ихъ медалями: Кошевскаго золотою, а Иванова серебряною, съ надписью за спасеніе погибавшихъ, для ношения въ петлицѣ на Владимірской лентѣ.

— Оружейному мастеру Якову Берtrandу, дана пятилѣтнія привилія на изобрѣтенное имъ огнестрѣльное оружіе новаго устройства; Генерального Штаба

Wiekopomny dla nasъ побыт NAYJAŚNIEYSZEJ CESARZOWEJ Mości w Ekaterynosławiu zostało oznamionowany właściwą Monarszem sercu dobroczynnością. CESARZOWA JEY Mość Nyłaskawiey ofiarowała dla ubogich w Gubernii 8,000 rubli.

— Dnia 11-go Października, w poniedziaÅek, o dziesiątej wieczorem, JEY WYSOKOŚĆ WIELKA XIEŻNA HELENA PAWŁOWNA raczyła przybydż szczęśliwie do Ekaterynosławia, prosto do przygotowanego dla Familii CESARSKIEJ domu, gdzie mieli szczęście spotkać JEY WYSOKOŚĆ zostającej w obowiązku Cywilnego Gubernatora, z Gubernialnym Marszałkiem Dworzaństwa. Wieczorem miasto było oświecone.

Dnia 12-go Października, o dziewiątej z rana, JEY WYSOKOŚĆ raczyła u siebie przyjmować Nayprzewilebniego Anastazego ze znakomitszem duchowieństwem, wojskowych Sztabs - i Ober-Oficerów, urzędników cywilnych, dworzaństwo i damy. Kupcy i zgromadzenie żydowskie mieli szczęście ofiarować JEY WYSOKOŚCI chleb-sol.

O godzinie dziesiątej, WIELKA XIEŻNA, wysuchawszy w Soborze Katedralnym krótkich modłów, i odawszy cześć obrazom świętych, raczyła oglądać wznesiony przy cerkwi pomnik CESARZOWEY KATARZYNE II. JEY WYSOKOŚĆ udarowała swą bytnością wystawę Gubernialną, a z tamtąd o godzinie jedenastej, raczyła udąz się w drogę, wśród tłumnie zgromadzonego ludu wszystkich stanów. (G. O.)

— JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA XIEŻNA HELENA PAWŁOWNA, dnia 5-go Listopada, powróciła szczęśliwie do stolicy z podróży swej do Guberni południowych.

— Przez Naywyższy Rozkaz Dzienny, pod dniem 11-m Października, naznaczeni: znajdujący się przy Oddzielnym Korpusie Kaukazkim i Dowodzący Kaukazką Obwodową brygadą Grenadyerów Jenerał-Porucznik Hesse, liczący się w Artylleryi i znajdujący się w Oddzielnym Korpusie Kaukazkim, Jenerał-Major Simborski 1-szy, Dowódca Kaukazkiej Obwodowej brygady Grenadyerów, z liczeniem się w Armi. Adjutant Dowodzącego wojskami, na linii Kaukazkiej i na Czarnomorzu rozłożonemi, Jenerał-Porucznika Weljaminowa 2-go, Porucznik Preobrażeńskiego pułku Gwardyi Baron Rosen, Skrzydłowy Adjutant Jego CESARSKIEJ Mości. Przyjęty do służby, zostający przy Główno-Zarządzającym częścią Cywilną i pogranicznymi sprawami w Gruzyi, w Ormiańskim i Kaukazkim Obwodach, Kamer-Junkier Dworu Jego CESARSKIEJ Mości, Radzca Honorowy Xięże Italijski Hrabia Suworow-Rymnicki, do Strzeleckiego pułku Gwardyi Porucznikiem, z naznaczeniem zostawać przy Dowódce Oddzielnego Korpusu Kaukazkiego.

— Przez Naywyższy Dyplomat, pod dniem 3-m Października, Dowódca 2-ey brygady 3-ey dywizji Lekkiej Jazdy, Jenerał-Major Ptautin 1-szy, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny pierwszego stopnia.

— Przez Naywyższe Imienne Ukazy, do Kapituły Rossyjskich i Królewskich Orderów, w dniu 14-m zeszłego Października, w m. Ekaterynogradsie, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderu Sw. Anny, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, Adjutanci Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Grodzieńskiego, Białostockiego i Mińskiego Jenerał Gubernatora, Jenerał-Adjutanta Xięcia Dołhorukowa 1-go: Rotmistrz Grodzieńskiego Huzarskiego pułku Gwardyi Trigoni, — drugiego stopnia, Cesarską Koroną zdobionego, i Sztabs-Rotmistrz pułku Kawalergardów CESARZOWEY JEY Mości Szadurski, — trzeciego stopnia. (R. I.)

— Względnie nagrodzenia Nauczyciela Religii w Gimnazyum Chersonskim Xięda Teodora Koszewskiego i dziaka Cerkwi Pokrowy w twierdzy Sw. Dymitra, Iwana Iwanowa, za uratowanie, przez pierwszego, od utonięcia w parowie, żony Gubernialnego Sekretarza Czepelskiego z trzema małoletnimi dziećmi i woznicą, a przez ostatniego, trzech ludzi tonących w rzece Done, przedstawione było, porządkiem ustalonionym, przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych na rozpatrzenie Komitetu PP. Ministrów, po którego postanowieniu, Jego CESARSKA Mość Naywyżey rozkazać raczył: nagrodzić ich medalami: Koszewskiego złotym, a Iwanowa srebrnym, z napisem „za ratunek ginących,” dla noszenia w pętelce na wstążce Orderu Sw. Włodzimierza.

— Mastryowi broni Jakubowi Bertrandowi, dano pięcioletni przywilej na wynalezioną przezeń broń oguistą nowego układu; Porucznikowi Jeneralnemu Sztabu Ale-

Поручику Александру Туткову, десятильтия привилегія на способъ очищенья свѣкловичнаго сока, присвѣклосахарномъ производствѣ, посредствомъ дубильнаго вещества, съ прочими агентами, кои могутъ уничтожать оное въ сахарныхъ растворахъ, не вредя сахару, и Штабсъ-Капитану Дмитрию Загражскому, шестилѣтня привилегія на экипажи съ подвижными колесами. (С. В.)

— Въ прошлѣе Воскресеніе, 31-го Октября, скончался, здѣсь, въ С. Петербургѣ, къ общему сожалѣнію, Пасторъ Лютеранской церкви Св. Анны, Ф. Рейнботъ, Генераль-Суперинтендентъ и Вице-Президентъ С. Петербургской Лютеранской Консисторіи. Ему было пятьдесят пять лѣтъ отъ рода. (Спб. В.)

Извѣстія изъ Турции. — (Изъ Смирнскаго журнала.) — Константинополь, 9 Октября н. ст.

Говорятъ, что Египетскій Паша прислалъ недавно одному Греческому дому въ Константинополь новую сумму, около 12,000,000 піастровъ, для уплаты своего долга Портъ.

— Смирна, 21 Октября н. ст.— Большая часть знаменитыхъ путешественниковъ, посѣтившихъ Константинополь на пути изъ Вознесенска, проѣхали уже чрезъ Смирну, почти неостанавливаясь въ этомъ градѣ.

15-го Октября, вечеромъ, прибыли сюда Е. К. Выс. Принцъ Августъ Прусскій и Его Свѣтлость Герцогъ Лейхтенбергскій, въ сопровожденіи близитѣльной свиты. Герцогъ Лейхтенбергскій остановился въ домѣ Греческаго Консульства; несмотря на дурную погоду, Е. Свѣтлость прогуливался верхомъ, въ понедѣльникъ, въ окрестностяхъ Смирны; онъ останавливается въ селеніи Бурнабатъ, где ему приготовлена была закуска у первого драгомана Греческаго Консульства, Г. Цесаря Сея. Въ тотъ же день Герцогъ Лейхтенбергскій и Принцъ Августъ Прусскій отплыли въ Аѳины. Отѣзжая изъ Смирны, Его Свѣтлость подарилъ Греческому Консулу красивую табакерку, а первому драгоману брилліантовую булавку.

Вчера, въ 8 часовъ утра, многочисленные выстрѣлы артиллеріи возвѣстили о прибытіи на задѣшній рейдъ Эрцгерцога Іоанна Австрійскаго. При первомъ появлѣніи парохода, на которомъ находился Е. Имп. Высочество, Адмираль Дандоло украсилъ флагами всѣ суда своей дивизіи, и когда Эрцгерцогъ приблизился на средину рейда, то съ фрегата и потомъ со всѣхъ судовъ сдѣланъ былъ Королевскій салютъ изъ орудій.

Вскорѣ послѣ того, Е. И. Высочес. вступилъ на берегъ и, пройдя Турскую часть города, снова возвратился на пароходъ *Марія Анна*, куда приглашены были къ обѣду Адмираль Дандоло, дивизионные Командиры и Командиръ Англійскаго фрегата *Сафиръ*. Сегодня, Е. Выс. завтракаетъ на адмиральскомъ фрегатѣ, вслѣдъ за тѣмъ онъ отправляется въ Аѳины и на пути посѣтить главнѣйшіе острова Архипелага. Адмираль Дандоло также отправляется сегодня съ своею дивизіею, чтобы поспѣть въ Пирей ко времени прибытія туда Эрцгерцога. Е. Имп. Высочество соизуствуетъ Принцу Адальберту Прусскому. Австрійскій Интернунцій и Баронъ Теста сопровождали Эрцгерцога Іоанна до Смирны и сегодня вечеромъ возвращаются въ Константинополь, на пароходѣ *Марія-Доротея*.

— Контр-Адмираль Галлуа, командающій Французскою дивизіею на Левантѣ, прибылъ 15 числа по полуни къ якорной стоянкѣ у Вурлакскихъ острововъ, съ тремя линѣйными кораблями: *Юпитеръ*, подъ адмиральскимъ флагомъ, *Санти-Петри* и *Триданъ*. Корабли *Монтебелло* и *Тритонъ* ожидаются туда же съ минуты на минуту. По дошедшемъ до насъ съѣдѣніямъ, Адмираль Галлуа, кажется, не пойдетъ теперь въ Смирну и, чрезъ два или три дня, намѣренъ совершиТЬ плаваніе съ своею дивизіею къ берегамъ Трои. (Од. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

Франция.

Парижъ, 7-го Ноября.

Со времени Іюльской революціи до сихъ поръ, Г-на Моле почитали всегда представителемъ мыслей и воли Короля. До какой степени Господинъ Монталиве имѣлъ влияніе на Короля, трудно угадать; однако онъ всегда былъ посредникомъ всѣхъ министерскихъ переговоровъ. Въ послѣднее время, Г. Моле приобрѣлъ болѣе довѣрія при дворѣ, а хорошо обдуманные и приведенные къ концу брачные договоры въ Королевской Фамиліи, сблизили его еще болѣе и поставили на такой степени, которая кажется не всѣмъ удаляетъ Г-на Монталиве, въ чѣмъ не малую доставляютъ помощь Господину Моле его

хему *Tuczkowu*, dziesięcioletni przywilej na sposob oczyszczania soku burakowego, w robieniu cukru, za pomocą garbnika, z innymi działaczami, które mogą gonić się w roztworach cukrowych, nie szkodząc cukrowi i Sztabs-Kapitanowi Dymitrowi Zagriażskiemu, przywilej sześciioletni na pojazdy z ruchomemi kolejami.

— W przeszlo Niedzielę, 31-go Października, umarł tu w S. Petersburgu, powszechnie żałowany Pastor Luterski, kościoła Sw. Anny, F. Reinbot, Generalny Superintendent i Vice-Prezydent S. Petersburskiego Luterskiego Konsistorza, mając wieku lat pięćdziesiąt pięć.

Wiadomości z Turcji. — (z Dziennika Smirneńskiego). — Konstantynopol 9 Październ. n. s.

Mówią, że Basza Egiptu przysłał nie dawno pewnemu domowi Greckiemu do Konstantynopola nową sumą około 12,000,000 piastrow, dla opłaty dłużnego swoego Porcie.

— *Smirna*, 21-go Października n. s. — Większa czesc znakomitych podróznych, którzy po drodze z Wozniesińska odwiedzili Konstantynopol, przejechali juž przez Smirnę, prawie nie zatrzymując się w tém mieście.

— Dnia 15-go Października, wieczorem, przybyli tu J. Kr. W. Xięże August Pruski i Jaśnie Oświecony Xięże Leuchtenbergski, w towarzystwie świetnego orszaku. Xięże Leuchtenbergski stanął w domu Konsulatu Greckiego; pomimo złej pogody, JO. Xięże przejeżdżał się konno, w poniedziałek, w okolicach Smirny; zatrzymał się we wsi Burnabacie, gdzie mu przygotowano zakaskę u pierwszego Dragomana Konsulatu Greckiego, P. Cezara Seja. Dnia tegoż Xięże Leuchtenbergski i Xięże August Pruski wypłynęli do Aten. Wyjeżdżając ze Smirny Xięże Leuchtenbergski udarował Konsula Greckiego piękną tobakierą, a pierwszego Dragomana szpilką brylantową.

Wczora o godzinie ósmej zrana, liczne wystrzały artyleryi obwieściły przybycie do tutejszego Portu Arcy Xięcia Jana Austryackiego. Za pierwszym ukażaniem się parochodu, na którym się J. G. Wysokość znaydował, Admirał Dandolo ozdobił banderami wszystkie okręty swej dywizji, i w chwili, kiedy Arcy Xięże zbliżył się do średzka przystani, naprzód z fregaty, a potem ze wszystkich okrętów uczyniono z dział salwę królewską.

Wkrótce potom, Jego Cesarska Wysokość wysiadła na brzeg, i przeszedłszy Turecką czesc miasta, powrócił znowu na parochod *Maryia Anna*, dokąd zaproszeni byli na obiad Admirał Dandolo. Dowódcy dywizyjni i Dowódcy Angielskiej fregaty *Szafir*. Dzisia Jego Wysokość ma śniadanie na fregacie Admiralskiej; wkrótce udaje się on do Aten i po drodze odwiedzi znaczniesze wyspy Archipelagu. Admirał Dandolo wypływa także dzisia ze swą dywizją, dla pośpieszenia do Pireum na czas przybycia tam Arcy-Xięcia. J. G. Wysokość towarzyszy Xięże Adalbert Pruski. Internunciusz Austryacki i Baron Testa, przeprowadzali Arcy Xięcia Jana do Smirny, a dzis wieczorem powracają do Konstantynopola, na statku parowym *Maryia Dorotea*.

— Kontr-Admirał Galois, dowodzący dywizyjną francuzką w Lewancie, dnia 15-go z południa przybył do mieysca zarzucania kotwicy u wysp Balearskich, z trzema okrętami liniowymi *Jupiter*, pod banderą Admiralską, *Santi-Petri* i *Trident*. Okręty *Montebello* i *Triton* są tam co chwila oczekiwane. Podług otrzymanych przez nas wiadomości, zdaje się, że Admirał Galois, nie zawińie teraz do Smirny, ale za dwa lub trzy dni, ma zamiar wypłynąć ze swą dywizją ku brzegom Troi.

(Gaz. Odes.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Francja.

Pariz, dnia 7 Listopada.

Od czasu rewolucji Lipcowej aż dotąd, uważa Panu Montalivet te osobę, która wyrażała rzesze myśli i chęci Króla. Jak dalece posuwał P. Montalivet wpływ swojego na Króla, trudno wiedzieć; był jednak zawsze pośrednikiem wszystkich kombinacji ministerialnych. W nowszych czasach, pozyskał Pan Molé większe zaufanie na dworze, a szczególnie pomysły i ukończone układy małżeńskie w rodzinie Królewskiej, zblizły go jeszcze więcej i postawiły na takim stanowisku, które zdaje się usuwać nieco Panu Montalivet, w czym są takie Panu Molé wiele na pomocy jego osobiste przymioty i powierzchowność sta-

личные качества и прекрасная наружность. Г. Монталисъ, который какъ Министръ Внутренъ. Дѣлъ управлять теперь выборами, желалъ бы склонить ихъ къ доктринерско-консервативной партии, на-противъ Г. Моле для приобрѣтенія уваженія къ Министерству въ Палатѣ Депутатовъ, старается приглашать въ Министерство Г-на Тьера и вмѣстъ соединяться съ умѣренной партией. (G. C.)

— Въ письмѣ изъ Тулона отъ 4-го ч. уведомляютъ: „Полученныя извѣстія изъ Константины сегодня не-благопріятны; холера, тифусъ и поносъ, кажется по-стили сей городъ, чтобы насть заставить искупить еще дороже наше завоеваніе. Герцогъ Караганъ умеръ, и кромѣ того многіе Офицеры. Главный Командиръ отправилъ немедленно всѣ войска въ лагерь въ Бону, кромѣ 4 или 5,000 чл., которые частію предназначены прикрывать Генеральный Штабъ и Принцевъ, частію, подъ начальствомъ Полковника Бернеля остаты гарнизономъ въ Константинѣ. Не очень довольны способомъ, какимъ Ген. Вале, управляетъ завоеваннымъ городомъ. Кажется, что съ од-ной стороны, не слишкомъ скоро вѣльъ онъ похоронить троицы убитыхъ, чѣмъ зараженъ воздухъ, и съ другой стороны, что по представлѣнію двухъ зломышлящихъ людей, вѣльъ арестовать Калифа Солимана, самаго непримиримаго противника Ахмета, который присоединился къ намъ, чтобы отомстить Бею. Арестъ этотъ удалилъ отъ насть многихъ начальниковъ и жителей, имѣвшихъ къ Солиману большое поченіе. Ген. Вале кажется не очень посвятилъ себя Африканскимъ дѣламъ. Впрочемъ видно, Генералъ Дамремонъ не оставилъ ничего письменнаго, гдѣ бы онъ изобразилъ свою систему, точку до которой онъ довѣль это, и то, что еще оставалось дѣлать. Для нынѣшняго главнаго Начальника теперь все новое, и въ мѣрахъ, которыя онъ предпринялъ въ отношеніи Ахмета, будто зашелъ онъ не-сколько далеко, если это правда, что онъ ему предложилъ возвращеніе города.“

— Г. Горацій Вернетъ, 28 Октября отплылъ изъ Марселя въ Константину.

— Вчера здѣшній торговый домъ Ротшильдовъ получилъ изъ Мадрида увѣреніе, что его контрактъ для добыванія рудниковъ ртути въ Альмаданѣ, не смотря на рѣшеніе Кортесовъ, удержанъ, такъ какъ Испанское Министерство опредѣлило, почитать это дѣло чисто административною мѣрою, которая вовсе не зависитъ отъ законодательной власти.

8-го Ноября.

Король и Королева Бельгійскіе вчера по полу-дни въ 5 часовъ, отправились обратно въ Брюссель. — Герцога Немурскаго чрезъ нѣсколько дней ожидаютъ въ Парижъ. По новѣйшимъ письмамъ, Герцогъ Немурскій и Принцъ Жоанвильскій 29-го ч. пр. м. оставили Константину.

— Новонаименованный Прускій Посланникъ въ Парижъ Баронъ Аднимъ, вчера сюда прибылъ.

9-го Ноября.

Вчера и сегодня объявлено здѣсь 217 выборовъ въ депутаты. Между ними находится 45 кандидатовъ оппозиціи, именно Г. Гавенъ, Теленде (избран. два раза), Валазъ, Баллотъ, Меньоль, Шапюи-Монтлавиль, Гарнье Паже, Дежоберъ (два раза избран.), Авг. Порталисъ, Шеено, Мартине, Ген. Демарсай, Гоге, Ларабитъ, Одилонъ-Барро, Клюзель (избран. два раза), Паже, Мюнинъ, Ген. Тиардъ (избран. два раза), Гле-Бизбенъ, Лакроссъ, Блак-Белэръ, Телонъ, Соба, Ген. Сюбербикъ, Шарльманъ, Никодъ, (избран. два раза), Билло, Рожеръ, (избран. два раза), Леженъ, Барро, Лероль, Люфоръ, Бойеръ-Пейрело, Будускіе, Жоссонъ, Баронъ Мерсье, Клогенсонъ, Герамбъль, Граммонъ, Сентъ Альбинъ, Сельвесь, Огисъ, Жюненъ и Дроитъ. Далѣе 5 легитимистовъ, именно Г. Дюгабе, избран. въ Фоа, Беррие, и Паранъ избран. въ Марсель, Бленъ де-Бурдонъ избран. въ Дулланъ и Раншиль избранный въ Лаво. Прочіе 167 депутатовъ были кандидатами Министерства или умѣренной партии. На многихъ мѣстахъ опять оппозиціонные депутаты замѣнены конституціонными депутатами, напр. въ Лапалисъ, Эльбефъ, Клермонъ-Ферранъ, Ріомъ, Эмбрунь, Рюффекъ, Маконъ, Кастьель-Сарраженъ, Дионъ, Доле и Понтви. Г. Тьеръ въ Аикѣ а Г. Гизо въ Лисіе, опять избраны. Тутъ выступилъ противъ него Г. Лифитъ, но упалъ 146 ми противу 321. Также и въ Байоннѣ Министерскій кандидатъ Г. Шегаре получилъ надъ нимъ верхъ. Слѣдственно Г. Лифитъ не удержался во всѣхъ шести коллегіяхъ, въ которыхъ былъ кандидатомъ Г. Веронъ, прежній директоръ большой оперы, кандидатъ оппозиціи не удержался въ Ландернау (Финистерре) а Г. Ламартайнъ избранъ три раза, два раза въ Маконѣ и разъ въ Бергесѣ.

ranna. Pan Montalivet, który jako Minister Spraw Wewnętrznych kieruje teraz wybarami, chciałby nakłonić takowe do stronnictwa doktrynersko-konserwacyjnego, przeciwko P. Molé, życzy sobie dla zapewnienia wziętości ministeryum w Izbie Deputowanych, przybrać teraz do Ministeryum P. Thiers i złączyć się razem ze stronnictwem tiers parti. (G. C.)

List z Tulonu pod d. 4 donosi: „Otrzymane z Konstantynu wiadomości brzmiały dzisia niepomyślnie: cholera, typhus i biiegunka, zdaje się, nawiedziły to miasto, ażeby nowe nasze podbicie jeszcze drożej okupić. Xiąże Caragan umarł, a oprócz niego, wielu jeszcze oficerów. Główny dowódca odesłał natychmiast wszystkie wojska do obozu i do Bony, z wyjątkiem 4 ch do 5000 ludzi, którzy, częścią przeznaczeni są eskortować Xięcia i Sztab Jeneralny, częścią, pod dowództwem Półkownika Bernelle, mają pozostać na załodze w Konstantynie. Nie bardzo są zadowoleni ze sposobu, w jaki Jeneral Valée, zarządza zdobytem miastem. Zdaje się, iż z jednej strony nie dość zawsze sprzętającą kaząć ciasta pobitych, przez co powietrze zarażone zostało, iż z drugiej strony na doniesienie dwóch podstępców, rozkazał zatrzymać Kalifa Solimana nazywającego przeciwnika Achmeta, który się do nas był przyłączony, dla powszczenia się na Beju. Aresztowanie to odstrychnęło od nas kilku naczelników i wielu mieszkańców, którzy ku Solimanowi wielkie mieli pośażowanie. Jeneral Valée zdaje się nie bardzo poświęcił siebie sprawom Afrykańskim. Zresztą widać, że Jeneral Damrémont nic nie zostawił na piśmie, gdzieby wyłożył swój systemat, punkt, do którego co doprowadził i to, co jeszcze pozostało do czynienia. Dla terynieszego naczelnego dowódcy jest wszystko nowe i w krokach, które już uczynił wzgledem Achmeta, nieco zadaleko się posunął, jeśli to jest prawda, że mu czynił propozycję do oddania na powrót miasta.“

— P. Hergacyusz Vernet d. 28 Paździer. wypłynął z Marsylii do Konstantyny.

— Wczora tutejszy handlowy dom Rotszyldów, otrzymały miał z Madrytu zapewnienie, że kontrakt jego na wydzierżawienie kopalni żywego srebra w Almaden, pomimo rozstrzygnięcia Kortezów, utrzymany został, gdyż Ministeryum Hiszpańskie postanowiło, uważać to zdarzenie, jako szkodę czysto administracyjny, który zgoła nie zależy od władz prawodawczy.

Dnia 8.

Król i Królowa Belgijscy, wczora o godz. 5 po południu z powrotem udali się do Bruxelli. — Xięcia Nemours za dni kilka oczekują do Paryża: gdyż podług najnowszych wiadomości, Xiąże Nemours i Xiąże Joinville, d. 29 z. m. opuścili Konstantynę.

— Nowo mianowany Posel Pruski w Paryżu, Baron Arnim, wczora tu przybył.

Dnia 9.

Wczora i dzisia ogłoszono tu 217 wyborów deputowanych. Pomiędzy nimi znajduje się 45 kandydatów oppozycji, mianowicie PP. Havin, Taillandier (wybrany dwa razy), Valazé, Ballot, Maigniol, Chappuis-Montlaville, Garnier Pâges, Desjobert (wybr. 2 razy), Aug. Portalis, Chaigneau, Martinet, Jeneral Demarçay, Gauguier, Larabit, Odilon-Barrot, Clauzel (wybr. 2 razy), Pâges, Mauguin, Jeneral Thiard (wybr. 2 razy), Glaïs-Bizoin, Lacrosse, Blâque-Bellair, Teulon, Saubat, Jeneral Suberbiac, Charlemagne, Nicod (wybr. dwa razy), Billaut, Roger (wybr. 2 razy), Lejeune, Boirat, Leyrault, Dufaure, Boyer-de-Peyreleau, Boudousquier, Jossion, Baron Mercier, Clogenson, de Hérambault, Grammont, Saint-Albin, Selvès, Auguis, Junien i Drault. Dalej 5 legitymistów, to jest: PP. Dugabé, wybrany w Foix, Berryer i Parancque, obrani w Marsylii, Blin-de-Bourdon, obrany w Doullens i Renchin obrany w Lavaux. Pozostali 167 deputowani byli kandydatami Ministeryum albo tiers parti. — Na wielu miedysach znowu oppozycyjni deputowani zmienieni zostali przez deputowanych konstytucyjnych, np w Lapalisie, Elboeuf, Clermont-Ferrand, Riom, Embrun, Russac, Mâcon, Castel-Sarrasin, Dijon, Dolé i Pontivy. P. Thiers obrany został w Aix, a P. Guizot, znowu w Lisieux. Tu wystąpił przeciwko niemu P. Lafitte, lecz upadł mniejszością 146 przeciwko 321 głosów. Takoż i w Bajonne przewyższył go kandydat Ministeryalny P. Chégaray. Zaśtem P. Lafitte, nie utrzymał się we wszystkich sześciu kollegiach, w których był kandydatem. P. Véron, dawniejszy dyrektor wielkiej opery, kandydat oppozycji, upadł w Landernau (Finisterre) a P. Lamartine, został obrany trzy razy, dwa razy w Mâcon i raz w Bergues.

— Послучаю нынѣшиаго совершеннаго исключенья Г-на *Лафитта* изъ Палаты Депутатовъ, *Gazette de France* дѣлаетъ слѣдующее замѣчаніе: „Первая революція истребила всѣхъ своихъ дѣтей, а вторая истребить вѣроятно всѣхъ отцевъ своихъ.“

— *Мониторъ* содержитъ слѣдующее: „Многіе журналы сообщили публикѣ обѣ опустошенніяхъ, которые произвѣла холера въ Африкѣ въ рядахъ нашего войска. Въ Бонѣ холера почти совершило прекратилась, а въ Константии по послѣднимъ извѣстіямъ, значительно уменьшилась противу прежняго. Но только къ сожалѣнію правда то, что Генераль *Караманъ* умеръ въ Константии отъ холеры. Что касается Генерала *Перрего*, то онъ страдаетъ только отъ тяжелой своей раны.“

— *Journal du Commerce* сообщаетъ частное письмо изъ Константины отъ 26 Октября, изъ которого видно, что экспедиціонное войско въ Константии, во всякомъ отношеніи находится въ жалкомъ состояніи и что приготовлениія къ обратному походу войска, кромѣ оставленнаго гарнизона въ Константии, ревностно производятся.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Боны отъ 1 ч., Генераль *Трецель* туда прибыль съ транспортомъ больныхъ и раненыхъ. — Графиню *Дамремонъ* ожидаютъ въ Бону; она хочетъ провожать тѣло своего супруга во Францію и уже предоставлена пароходъ въ ея распоряженіе.

— Графъ *Гонфalonieri* со вторника находится въ Парижѣ, и будто отъ Графа *Моле* получилъ увѣреніе, что его спокойствіе не будетъ нарушено. Онъ намѣренъ отправиться чрезъ нѣсколько дней въ Монпелье или Пау гдѣ приведетъ зиму.

10 го Ноября.

Число сдѣлавшихъ извѣстными до сегодняшняго вечера выборовъ въ депутаты, простирается до 438. По сему осталось еще 21 къ наименованію. Изъ наименованныхъ уже депутатовъ, 411 довольно хорошо извѣстны виды, и потому ихъ *примѣрно* можно раздѣлить слѣдующимъ образомъ: династической оппозиціи 92; радикальной оппозиції 10; лѣваго центра 150; легитимистовъ 14; доктринеровъ 35 и чисто министерскихъ 110.

— Правительство объявило сегодня слѣдующую телеграф. депешу изъ *Бордо* отъ 4-го ч. (!): „Генер. *Эспарtero* 26 ч. пр. м. стоялъ въ *Бривіескѣ*, откуда онъ увѣдомляетъ, что *Донъ-Карлосъ* чрезъ долину *Мена* возвратился въ *Баскайскія провинціи*. Къ сему присовокупляетъ, что онъ возстановить сообщеніе съ сѣверною арміею и сдѣлаетъ распоряженіе, для обезпеченія зимиаго лагеря.“

— Письмо изъ *Байонны* отъ 6-го ч. сообщаетъ прокламацію *Донъ-Карлоса*, изданную изъ новой квартиры *Арцинѣга* отъ 29 Октября. Она издана къ охотникамъ и содержитъ въ слѣдующемъ: „Охотники! Побѣждennaya и униженная революція, которая видитъ близкое время, когда падетъ подъ вашими ударами, положила надежды свои на оружіе, которое стоитъ вѣроломства, и такимъ образомъ ласкается, поддержать ону еще нѣкоторое время. Но ея низкія намѣренія извѣстны, и я успѣю уничтожить ихъ. Такъ какъ я желаю, въ самомъ скорѣйшемъ времени сдѣлать конецъ этой истребительной войнѣ, то я теперь опять обратился навремя въ сіи вѣрныя провинціи; но скоро вы увидите, что я съ усердіемъ возвращусь на посты, куда призываютъ меня мои обязанности. Ваша храбрость вѣщаєтъ мнѣ дѣвѣrie, и я готовъ, если это нужно будетъ, умереть среди васъ. Переходъ вашъ чрезъ разныя провинціи доказалъ, что народъ вездѣ ожидаетъ только времени искупленія, и Европа чрезъ васъ узнала, что мои враги суть также врагами жителей всего Каролевства. Храбрые охотники! Какъ свидѣтель вашего мужества, какъ сотоварищъ трудовъ вашихъ, какъ прославитель добродѣтелей вашихъ, я сегодня хочу дать вамъ блистательное доказательство моего высокаго къ вамъ почтенія; я отныне стану впереди васъ и самъ поведу васъ къ побѣдѣ. Останьтесь неизмѣнными и положитесь со всемъ довѣренностю на вашего Генералиссимуса. Незабывайте, что это вашъ Король Карлосъ.“

— *Донъ-Карлосъ* находился 28 ч. въ *Дуранго*, *Инфантъ Донъ-Себастіанъ*, слышно боленъ въ *Пеньясеррадѣ*, *Царіатегви* въ *Дикастило* и *Санцѣ* въ *Эстелли*. 1 Ноября *Донъ-Карлосъ* ожидалъ въ *Оньяту*. Въ тотъ же день 7 Христианскихъ баталіоновъ будто прибыло съ 200 лошадьми подъ начальствомъ *Ульбари* и *Иріарте* въ *Пампелону*, и городъ сей снабдили продовольствіемъ. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 7 го Ноября.
Комитетъ назначенный для распоряженій къ

— Тeraźnieysze zupełne wyłączenie P. Lafitte z Izby Deputowanychъ спроводило *Gazette de France* do nastѣpujacych uwag: „Pierwsza rewolucja pochłonęła wszyskie swoje dzieci, druga zapewnia pochłonięcie wszystkich swoich ojców.“

— *Monitor* rawiera, co nastѣpuje: „Rozmaite dzien-niki zawiadomiły publicznośc o spustoszeniach, które zrządzita cholera w Afryce w naszych szeregach. W Bonie cholera prawie ca{\l}kiem usta{\l}a, a w Konstantynie, gdzie z pocz\atku byta silna, podl\ug ostatnich wiadomości, znacznie si\ zmniejszyła. Tylko na niesie\c{c} sie sprawdzi\o się, \e Jenerał Caraman umarł w Konstantynie z cholery. Co zaś do Jenerała Perregaux, ten cierpi tylko skutkiem ci\ekiey swej rany.“

— *Journal du Commerce* udziela list prywatny z Konstantynu pod d. 26 Paździer., z którego si\ okazuje, \e wojsko wyprawy w Konstantynie, w ka\ym wzgl\edzie, w opfakany stanie, i \e przygotowania do odwrotnego marszu wojska, oprócz pozostajacej w Konstantynie załogi, odbywają się z pośpiechem.

— Podl\ug najnowszych wiadomości z Bony pod d. 1, Jenerał Trezel przybył tam z transportem chorych i ranionych. — Hrabiny *Damrémont* oczekują do Bony; chce ona przeprowadzać ci\o swojego małżonka do Francji, i na ten koniec oddano parochod do jey rozporządzenia.

— Hrabia *Gonfaloniery* znayduje si\ od wtorku w Paryżu i od Hrabiego *Molé* miał otrzymać zapewnienie, \e jego spokojnośc nadal nie b\edzie mieszan\. Ma on zamiar za dni kilka udadz si\ do Montpellier albo Pau, i tam przep\edzić zimę.

Dnia 10.

Liczba ogłoszonych do dnia dzisiejszego po południu wyborów deputowanych dochodzi do 458. Dla tego więc nie dostaje tylk\ jeszcze 21 mianowan\ 411-tu ju\ mianowanych deputowanych, jest dość z najomu sposob myślenia wszystkim tak, iż *mincy wieczej* rozklassyfikowa\i ich mo\zna w nast\epuj\acym sposob: oppozycyi dynastycznej 92; radykalnej oppozycyi 10; lewego \srzodka 150; legitymistow 14; doktrynerow 35 i czysto Ministerialnych 110.

— Rząd og\oosił dzisiaj nast\epuj\acą depes\ę telegr. Z *Bordeaux* pod d. 4 (!): „Jenerał *Espartero* sta\ d. 26 z. m. w *Briviesca*, z\k\ad donosi, \e *Don Carlos* przez dolinę *Mena* powrócił do prowincji Biskajskich. Dodaje przyt\em, \e przywróci zwi\zki z armią północną i uczyni rozporządzenia dla zabezpieczenia obozu zimowego.“

— List z Bayonny pod d. 6 udziela nową odezwę *Don Carlosa*, datowaną z g\ownney kwater Arciniega pod 29 Paździer., wydana jest ona do ohotników i brzmi, jak nast\epuje: „Ohotnicy! Zwycięzona i upokorzona rewolucja, która widzi blisk\ac chwil\ę, kiedy ulegnie pod waszemi ciosami, położyła sw\ą nadzieję w or\ezu, godnym jey wiarotomstwa, i pochlebia sobie, iż czas niejak\ przed\lu\y jeszcze jey exstencyj. Lecz ohydne jey zamiary s\ą wiadome; potrafię więc je zniszczyć. Ponieważ niszcz\ac tey walce, w nayprzedszym czasie pragnę koniec położyć, znowu tedy udałem si\ na moment do tych wiernych prowincy; lecz wkrótce u\rzycie mi\ z zapalem powracającego na mlejse, na które wzywają mi\ moje obowiązki. Męztwo wasze, wlewa we moje zaufanie, i, jeśli tego b\edzie potrzeba, b\edę mógł w pośr\od was umr\zec. Przechod wasz przez rozmaita prowincy\ dowiod\, \e narod wsz\edzie oczekuje tylko chwil\ę wybawienia, a Europa przez was si\ dowie\z\ia, \e moi nieprzyjaciele s\ą tak\o\ nieprzyjaciolami mieszkani\ ca\ego Królewstwa. Waleczni ohotnicy! Jako \wiadek waszego m\ęzta, jako \współtowarzysz trudow waszych, jako wielbiciel en\ot waszych, chcę was dadz dzisiaj \swietny dowod wysokiego mojego ku was powa\z\enia; odtąd sam stan\ na czele was i sam powiód\ was do zwycięz\wa. Pozostańcie nieodmiennie takiemi, jakimi byliście dawniej i miejcie zupełne zaufanie w waszy\m wodzu. Nie zapomnijcie, \e nim jest Król wasz Karol.“

— *Don Carlos* znaydował si\ d. 28 w *Durango*, *Infant Don Sebastian* podobno chory w *Peñacerrada*, *Zariateguy* w *Dicastro*, a *Sanz* w *Estelli*. Na 1 Listopada *Don Carlosa* oczekiwano do Oñaty. Tegoż dnia 7 batalionów Krystynistów z 200 ko\imi przybyli do Pamplony i miasto opatryli w zapasy \zywno\ci. (A.P.S.Z.)

BRYTANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 7-go Listopada.
Komitet, któremu poruczone rozporządzenia do

празднству даваемому послѣ завтра въ Гильдгалѣ въ честь Королевы, какъ въ день утвержденія Лорда Майора, будто при приглашеніи къ сему пиршеству, устранилъ всѣ виды политического пристрастія.

— Вода, которая 3 ч. с. м. ворвалась въ Тунель, на этот разъ нашла путь не сверху но съ боку. Опять уже приняты обыкновенные мѣры, чтобы укрепить прорывъ въ рѣкѣ, и по сему чрезъ 10 или 12 дней работа опять будетъ продолжаться.

— Письма изъ Санть-Себастьана прибывшія прямо въ Лондонъ, подтверждаютъ сообщенное въ Французскихъ журналахъ извѣстіе, что Христоносское укрѣпленіе Иниго 29 Октября сдалось, и что гарнизонъ положивъ оружіе, обратился въ Нампелону. Ноется слухъ о новой Карлистской экспедиціи, которая намѣрена перейти чрезъ Эбро. Прибывшее въ Санть-Себастьянъ письмо изъ Толозы отъ 29 Октября объявляетъ навѣрное, что распространенное за нѣсколько дней извѣстіе о переходѣ Донъ-Карлоса чрезъ Эбро, ложно и есть чисто биржевая спекуляція.

(A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 25-го Октября.

Сегодня Е. Выс. Герцогъ Бернардъ Саксенъ-Веймарскій съ своимъ сыномъ Принцемъ Вильгельмомъ, имѣли прошальну аудіенцію у Султана, и послѣ завтра на Француз. пароходѣ оставляютъ эту столицу. Они намѣрены сдѣлать поѣздку въ Сирію и Египетъ и оттуда возвратиться въ Голландію.

— Султанъ 22 ч. с. м. перенесъ зимнюю свою резиденцію въ Бешикташъ. Вчера всѣ Высокіе Сановники посѣщали тамъ Его Высоч. — Прежний Топчанъ Мушкири и Намѣстникъ Триполиса, Тагиръ-Паша, впаль въ немилость и съ годовымъ пенсіономъ уволенъ въ отставку.

— По письмамъ изъ Сію, Капитанъ-Паша съ своею эскадрою прибылъ къ Чесмѣ. Въ одно почти время, Французская эскадра подъ начальствомъ Контр-Адмирала Галлоа, состоящая изъ трехъ кораблей, туда прибыла, гдѣ они оказали другъ другу взаимные почести.

— Караванъ пилигримовъ за нѣсколько дней, подъ предводительствомъ Суре-Эмини, Кіамиль-Эфендій, отправился въ Мекку. (A.P.S.Z.)

ГРЕЦІЯ.

Афины, 27-го Октября.

Его Кор. Высоч. Принцъ Августъ Пруссій и Его Свѣтлость Герцогъ Максимилианъ Лейхтенбергскій, 19-го ч. с. м. въ сопровожденіи многихъ Пруссійскихъ Штабъ-Офицеровъ благополучно сюда прибыли. 24-го ч. прибыли также Его Император. Высочество Эрцгерцогъ Йоаннъ Австрійскій и Его Корол. Высочество Принцъ Адальбертъ Пруссій.

— Французскій пароходъ привезъ, какъ французскую долю третьей серии займа, миллионы франковъ.

(A.P.S.Z.)

КОНСТАНТИНА.

(Окончаніе.)

Нынѣшня Константина, главный городъ провинціи или Бейлыка того же имени, расположенный амфитеатромъ на склонѣ гранитной скалы, омываемой съ трехъ сторонъ, подобно полуострову, рѣкою Руммелемъ. Въ ней считается около 1,700 домовъ, которые однакоже не имѣютъ террасъ, какъ во всѣхъ прочихъ Мавританскихъ городахъ, но покрыты черепицами. Народонаселеніе Константины состоить изъ 50,000 Мавровъ, Кулаги и Евреевъ, между которыми считается до 8,000 человѣкъ, способныхъ носить оружіе. Городъ огражденъ скалами съ всѣхъ сторонъ, кроме западной. Въ немъ находятся четверо воротъ: Бабъ-эль-Габіа, ведущіе къ рѣкѣ Руммлю; Бабъ-эль-Райбахъ или Бабъ-эль-Уадъ (ворота торговые, или рѣчные), стоящіе въ недальнемъ разстояніи отъ первыхъ и ведущіе къ развалинамъ; Бабъ-эль-Джедидъ (новые ворота), къ которымъ примыкаетъ дорога изъ Алжира, и наконецъ Бабъ-эль-Кантара (ворота мостовые), стоящіе наступротивъ Эль Мансурской плоской возвышенности. Три первые ворота соединяются стѣною въ 30 футовъ вышиною, по всейѣѣости, древняго построенія. На всѣхъ прочихъ пунктахъ окружная стѣна чрезвычайно низка и худо сложена, но гранитная скала, почти отвесная, образуетъ тамъ стѣну природную и составляеть гораздо лучшую защиту. Касбахъ есть упоминаемое Докторомъ Шау древнее зданіе въ самой верхней части города на краю пропасти. Эта, необыкновенно крѣпкая цитадель, защищаетъ осмью пушками. Она вѣнчаетъ гранитную скалу и господствуетъ надъ всѣмъ городомъ, хотя и надъ нею въ свою очередь господствуютъ скалы съ сѣвера и съверо-востока.

— Wszechcesze naastapie pojutrze uroczystosci w Guildhall na czeſc Królowey, jako w dzieniu instalacji Lorda Majora, przy zaproszeniu na tą uroczę, usunac miał wszelkie wzgledy politycznych stronnictw.

— Woda, która d. 3 dostała się do Tunelu, tym razem zrobiła sobie drogę, nie zgórzy, lecz z boku. Znowu przedsięwzięto zwyczajne źródła dla umocnienia przerywu w rzece, i za 10 lub 12 dni, robota dalej się odbywać będzie mogła.

— Prosto z San-Sebastian przybyły do Londynu liczy, potwierdzają udzieloną przez dzienniki Francuzkie wiadomość, że twierdzi kryształowska Inigi d. 29 Paźdz. kapitulowała iż garnizon, złotywszy broń, powrócił do Pampelony. Jest mowa o nowej wyprawie Karolistskiej, mającej na celu przejść przez Ebro. Przybyły do San Sebastian list z Tolazy pod 29 Paźdz., oświadczyc nawiązanie, że rozszerzona od dnia kilku wiadomość, o przejściu Don Carlosa przez Ebro, jest fałszywa i czystą spekulacją giełdową. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Konstantynopol, d. 25 Października.

Dzisiaj J. Wys. Xięże Bernhard, Sasko-Weymarski, ze swym synem Xięciem Wilhelmem, miał audycję pożegnalną u Sultana, i zamyslał pojutrze na parochodzie Francuzkim opuścić tę stolicę. Ich Wys. mają zamiar udąć się do Syrii i Egiptu, a zatem wrócić do Hollandii.

— Sultana d. 22 t. m. przeniósł zimową swą rezydencję do Besziktasz. Wczoraj wszyscy wysocy dygnitarze odwiedzali tam Jego Wys. — Dawnieszy Topchana-Musziri i Namiestnik Trypolu Tahir-Basza, wpadli w. niełatwą i z roczną pensją wydalony został od oboiwiazku.

— Podług wiadomości ze Scio, Kapudan ze swoją eskadrą przybył pod Czesmę. Jednocześnie prawie przybyła tam eskadra Francuzka pod dowództwem Kontr-Admirała Gallois, składająca się ze trzech okrętów liniowych, gdzie wzajemnie uczyniły należne sobie honory.

— Karawana pielgrzymów, przed kilkoma dniami pod dowództwem Sure-Emini, Kiamil-Effendi, wyprawiła się do Mekki. (A.P.S.Z.)

ГРЕЦІЯ.

Ateny, dnia 27 Października.

J. Kr. Wys. Xięże August Pruski i JO. Xięże Maxymilian Leuchtenbergski, d. 19 t. m. przeprowadzani przez wielu Pruskich Sztab-Oficerów, szczególnie tu przybyli. D. 24 przybyli takoż J. Ces. Wys. Arcy-Xięże Jan Austryacki i J. K. Wys. Xięże Adalbert Pruski.

— Na francuzkim statku parowym przywieziono milion frankow, jako francuzką część trzeciej serii pożyczki. (A.P.S.Z.)

КОНСТАНТЫНА.

(Dokończenie.)

Dzisiejsza Konstantyna, stolica prowincji czyli Beyliku tegoż nazwiska, jest zbudowana amfiteatralnie na pochyłości skały granitowej; rzeka Rummel, okrąża je i tworzy półwysep. Miasto samo liczy 1,700 domów, które nie mają terasów, jakie widziemy po innych maurytańskich miastach, ale mają pokrycie ceglane. Ludność wynosi 50,000 Maurów, Kuloglisów i Żydów, między którymi naymniej 8,000 ludzi zdolnych do boju. Wyjawszy stronę zachodnią, białą, prawie ze wszystkich innych otoczone jest miasto skałami. Cztery bramy prowadzą do niego: Bab-el-Gabia, komunikująca z rzeką Rummel; Bab-el-Raybach albo Bab-el-Uad (Brama targowa albo rzeczna) jest w malej odległości od pierwszych i wiedzie do zwalisk; Bab-el-Dżeddyd (Nowa brama), jest na drodze od Algieru, a nareszcie czwarta, Bab-el-Kantarach (Brama mostowa), stoi naprzeciw stoku el Mansura. Trzy pierwsze z bram wymienionych, łączy mur na 50 stop wysoki, będący według wszelkich skazówek pochodzenia dawnego. Na innych punktach mur okoliczny jest nizki i spuszczony, w miejscu którego tworzy daleko lepszą obronę mur przyrodzony, to jest: spadzista w tem miejsci skała. Kasbah, jest to ten sam gmach, o którym wspomina Shaw, jako o stojącym w naywyzszej części miasta i niedaleko przepaści. Ta bardzo mocna cytadella, nie ma do obrony wiele nad 8 armat. Więc ona, jeśli tak powiedzieć można, skała granitowa i panuje nad miastem, chociaż i nad nią z kolei panują skały od północy i północo-wschodu. Drugiem przyrodzonem obwarowaniem Konstantyny, są drzewa kaktusowe (*Cactus opuntia*), otaczające skałę i mur, gesty wholem swych kolczystych liści olbrzymimiey

(2)

стока. Другую природную ограду Константины образуют кактусовые деревья (*Cactus opuntia*), покрывающие скалы и одевающие стены плотной кольчугой бронею, составленной из их исполинских листьев. Въ случаѣ приступа необходимо устранить прежде всего это препятствие, потому что въ противномъ случаѣ два человѣка рядомъ не будутъ имѣть возможности приблизиться къ пролому, сдѣланному въ стѣнѣ. — Дворецъ Бея стоитъ въ самой срединѣ города. Онъ довольно низокъ; состоитъ изъ многихъ обширныхъ зданій, соединенныхъ между собою. Улицы города тѣсны и темны; кровли домовъ почти касаются другъ друга, такъ что прогулывающіе по городу почти всегда защищены отъ дождя и солнца. Самая большая улица есть Сухъ-эль-Арба, или торговля, идущая отъ Римского моста къ Бабъ-эль-Уаду. Другая, довольно значительная улица „Сухъ-эль-Калакъ“ ведетъ къ Касбаху. Сухъ-эль-Кебиръ, большая улица, перерѣзываетъ городъ во всю его ширину. — Въ Константина есть нѣсколько весьма красивыхъ мечетей, которыя, по видимому, превосходятъ красотою мечети Алжира и Туниса, и богаты мраморными столбами и мозаиками. Эти столбы, по сказанію Мавровъ, получаются изъ каменоломень, находящихся въ окрестностяхъ Константины; мозаики же Римского происхожденія и берутся изъ развалинъ. Знаменитѣйшими мечетями считаются Сиди-эль-Куттани, Сиди эль-Кебиръ и Сиди-Кубахъ. Кругомъ города разсыпаны Еврейскія и Марабутскія кладбища. Большая часть Мухаммаданскихъ семейныхъ кладбищъ находятся на возвышенности Кудіатъ-Ати и близъ воротъ Бабъ-эль-Габіаскихъ. Могилы Мусульманъ большею частию покрыты простыми каменными плитами безъ всякихъ надписей, и только надъ могилами нѣкоторыхъ убитыхъ Беевъ возвышаются красивые памятники. Кладбище Евреевъ лежитъ къ западу отъ горы Эль-Мансурской, въ лощинѣ. Всѣ гробницы ихъ состоятъ изъ бѣломраморного свода, покрытаго Еврейскими надписями и цвѣточными гирляндами. Въ недальнемъ разстояніи отъ города, къ востоку, находятся славные между Арабами горячіе ключи „Сиди-Мимунъ“, получившіе название свое отъ близлежащей Марабутской гробницы. Въ этомъ самомъ мѣстѣ видны также остатки Римскихъ гробницъ съ уцѣлѣвшими еще надписями. Въ разстояніи четверти часа ходьбы отсюда есть прекрасный фонтанъ, называемый Кабатъ-биръ-Ахаль и содержащий въ себѣ воду чистую и студеную. Вода здѣсь струится изъ пасты черепахъ, которая подали поводъ къ весьма странному суевѣрю. „Мавританки, пишетъ Леонъ Африканецъ, считаютъ этихъ животныхъ демонами, и когда кто либо изъ ихъ подругъ занеможеть лихорадкою, или вообще подвергнется какому нибудь несчастію, то это всегда приписывается черепахамъ.“ *) — Рѣка Руммель, обтекающая Константину, имѣеть истокъ свой за пять дней ходьбы отъ города, внутри хребта Атласскаго. Въ продолженіе теченія своего, она перемѣняетъ семь разъ наименование, и наиболѣе извѣстна Арабамъ подъ именемъ Уадъ-эль-Кебира, т. е. великой рѣки. Близъ города ее можно перейти въ бродъ во всякое время года. Зимою глубина ея въ четыре, лѣтомъ же едва только въ два фута. На пространствѣ въ полчаса ходьбы, Руммель протекаетъ близъ самого города подъ землею, которую жители въ нѣсколькихъ мѣстахъ прорыли для того, чтобы доставить воду. Если бы природа не оказала здѣсь такимъ чуднымъ образомъ своего попеченія, то рѣка могла бы затопить всю долину и образовать огромное озеро. Руммель считается Ампагою древнихъ. Онъ образуетъ два водопада, изъ которыхъ одинъ находится близъ воротъ Эль-Габіаскихъ, а другой, значительнѣйший, при самомъ исходѣ рѣки изъ подъ земли. Въ послѣдніемъ мѣстѣ рѣка низвергается по крайней мѣрѣ съ высоты въ боо футовъ. Это мѣсто знаменито по древнему обычая, въ слѣдствіе котораго, во время Римлянъ и Вандаловъ, отсюда были низвергаемы въ бездну преступники и жены, уличенные въ невѣрности **). Эта ужасная казнь сохранилась для послѣднихъ и у Мухамеданъ до самого конца 18-го столѣтія. — На сѣверо-восточной сторонѣ города возвышается извѣстная гора Эль-Мансура, обнаженная отъ лѣса, но покрытая превосходною землею и, по сказанію Французскихъ Офицеровъ, имѣющая чрезвычайное сходство съ Будшарскою горою близъ Алжира. Эль-Мансура образуетъ вершину своею плоскую возвышенность, которая увѣличивается двумя прекрасными бѣлыми гробницами. Съ восточной оконечности Эль-Мансуры можно обстрѣливать вѣдрами, самый городъ. (Слѣд. В.)

wielkości. Chcąc szturm do murów przypuścić, wypadałoby pierwotnie tę przeszkołę usunąć: bo inaczej nie można by więc jak po dwóch ludzi dostać się do wyłomu. Pałac Beja leży w samym śródźródzie miasta. Jest to gmach obszerny, nieco nizki, składający się z licznych zabudowań połączonych z sobą. Ulice w mieście wąskie i ciemne, z powodu, że wierzchołki domów prawie stykają się z sobą, tak, iż przechodzących ochraniają od deszczu i słońca. Nagłówkiem ulica, idąca od mostu Rzymskiego k Bab-el Oued, nazywa się Suk-el-Arba, (ulica targowa), po niej idzie ulica Suk-el-Kalak, prowadząca do Kasbach, także obszerna, a nareszcie Suk-el-Kabir (ulica wielka), która wszędzie całe miasto przeróżnia. Konstantyna ma bardzo piękne meczety, przewyższające we wszystkim meczety Algieru i Tunelu, oblitujące szczególnie w marmurze i mozaice, wydobyte, jak Maurowie zapewniają, z okolicznych pod Konstantyną zwisk, a zatem z czasów Rzymskich pochodzące. Znakomites meczety są: Sidi-el-Kutani, Sidi-el-Kebir i Sidi-Kubach. Naokoło miasta znajdują się cmentarze Żydów i Marabutów. Większa część mahometanów grobowów miliowych znajduje się na wzgórzu Cudiat-Aty i przy bramie Bab-el-Gabia. Cmentarze muzułmanów, po większej części, pokryte są prostymi ciętymi kamieniami bez żadnych napisów, między którymi wznoszą się piękne nagrobki niektórych zabitych Bejów. Cmentarz żydowski jest w stronie zachodniej góry el-Mausura, w dolinie; pełno na nim nagrobków marmurowych z napisami żydowskimi i girlandami z kwiatów. W niedalekiej odległości od miasta, są sławne u Arabów źródła gorących wody Sidi-Mimun, tak nazwane od znajdującego się w bliskości grobu Marabuta. W tym mieście są jeszcze bardzo dobrze zachowane groby Rzymskie z napisami. W odległości czwierci mil od tego miejsci jest piękna fontanna, nazywana Kabet-bir-Achal, zawierająca czystą i zimną wodę. Woda tu idzie z płytek żółtych, które dały powód do dziwnych przesądów. „Maurytanki“, pisze Leon Afrykański, uważają te zwierzęta za dżabów i jeśli którakolwiek z pomiędzy nich zachoruje na febrę, lub w ogólnosci ulegnie innemu jakiemu przypadkowi, wszystko to przypisują żółwiom.“ *) — Rzeka Rummel oblewająca Konstantynę, wypływa o pięć dni drogi od tego miasta w samem wnętrzu Atlasu. W biegu swoim zmienia ona siedem razy nazwisko, ale najlepiej znana jest u Arabów pod nazwiskiem Uad-el-Kebir, to jest: wielkie rzeki. Pod Konstantyną ma w zimie nie więcej, jak cztery stopy głębokości, w lecie zaledwie dwie tylko, i w każdej porze roku można je wbrod przebyć. Blisko przez półmili, płynie Rummel tuż przy mieście pod ziemię, w której mieszkańcy pokopali otwory dla czerpania w nich wody. Jeśli natura nie okazała tu tak dziwnym sposobem opieki swojej, zdaje się, że rzeka zalewałaby tamtejsze równiny i tworzyłaby obszerne jezioro. Niektórzy mają Rummel za rzekę, zwaną u starożytnych Ampsagą. Tworzy ona dwa wodospady, z których jeden znajduje się blisko bramy el-Gabia, a drugi, większy, przy ujściu podziemnym, spada, jak zapewniają, z wysokości, 600 stóp mieć mogącą. Miejsceto sławne jest ze zwyczaju starożytnego, skutkiem którego, za Rzymian i Vandala, zrzucano w tym mieście do głębi niewiasty, o wierność przekonane **); toż samo czynili i Mahometanie, ale tylko do końca 18-go wieku. — W stronie północno-wschodniej miasta, wznosi się znana góra El-Mansura, zupełnie z drzew ogoloną, lubo pokryta na przednieszą ziemią; i podług Francuskich oficerów, mająca wiele podobieństwa z górą Badzara, znajdująca się niedaleko Algieru. El-Mansura, tworzy wierzchołkiem swym płaskie wzgórze, uwięzione dwoma pięknymi białymi nagrobkami. Ze wschodniego cyplu El-Mansury można strzelać kulami działowymi do samego miasta. (G. S. P.)

*) I. Leonis descriptio Africae Lib. V. pag. 211.

**) Victoris Vitensis historia de persecutione Vandalarum Lib. II.